

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ

SPECIAL

**ŘÍJEN
2010**

zdarma

DAVID ČEJKA

KANONÝR A LENOCH

PŘEBOR

KOUZLO TEMPA

PROFESE

VŠE PRO FOTBAL

TRÉNINK

2. DÍL SERIÁLU

Nejširší výběr fotbalového vybavení.
Bezpečný nákup 24 hodin denně.

- kopačky
- dresy
- míče
- chrániče
- brankářské vybavení
- oblečení
- tašky
- vše pro fanoušky
- vše pro rozhodčí

VÍCE NEŽ
6 000
POLOŽEK
NA E-SHOPU

+420 274 774 206

INFO@BIGFOTBAL.CZ

www.bigfotbal.cz

ŠLÁGR PŘEBORU

KOUZLO TEMPA STR. 4-5

DAVID ČEJKA

KANONÝR A LENOCH

STR. 2-3

PROFESE

VŠE PRO FOTBAL

STR. 8-9

EDITORIAL

Vážení čtenáři a fandové fotbalu,

do rukou se vám dostalo první, zářijové číslo nového periodika Pražského fotbalového svazu. Jeho vznik je naplněním mého „volebního“ slibu a jsem rád, že se startem nové sezony vám jej mohu v konkrétní podobě představit.

Pražský fotbalový speciál je časopisem, který bude mapovat dění v týmech a soutěžích z hlavního města, ovšem nikoliv formou výsledků a statistik. Naopak, najdete v něm pravidelně zajímavé rozhovory s osobnostmi nejen pražského fotbalového života, rozbor témat, která jistě s kolegy často řešíte, ale i netradiční nahlédnutí do mimosportovního života vybraných hráčů a také odborné materiály, jež by vám měly pomoci s přípravou a vedením mužstev a při práci s mládeží. Pál bych si, aby Pražský fotbalový speciál byl zajímavým a atraktivním magazínem a zároveň aby obsahoval i články, které by vám měly pomoci ve vaší každodenní funkcionářské a trenérské práci.

Jak jsem již naznačil, naším cílem není přinášet výsledkový servis z našich soutěží, to by při formátu našeho časopisu, coby měsíčníku, nemělo ani smysl, ale ani v této oblasti bych vám nechtěl zůstat nic dlužen, a proto Pražský fotbalový svaz zahájil spolupráci s vydavatelstvím Mafra a vy tak budete moci postupně nalézt veškeré výsledky dospělých kategorií v pondělní regionální příloze deníku Dnes a výsledky mládežnických soutěží v příloze úterní. Navíc v páteční příloze naleznete rovněž výběr z aktuálních „úředních“ zpráv. V této souvislosti bych vás všechny chtěl požádat o součinnost ve včasné, správné a úplné zaslání výsledků a statistik. Pouze na nás všech záleží, zda a v jaké kvalitě tyto informace budeme schopni publikovat.

Mým přáním je, aby Speciál byl naším společným časopisem, abyste i vy měli možnost se do jeho obsahu a směřování zapojit. Proto budeme vděční za jakékoli vaše připomínky a názory. Pražský fotbalový speciál bude rozeslán zdarma a jeho provoz bude financován pouze z inzerce a sponzorských příspěvků. Proto je pro nás velmi důležitá jeho distribuce a proto bychom vás chtěli požádat rovněž o návrhy i v této oblasti, jak jej dále a lépe „ukázat světu“. Naší ambicí je z Pražského fotbalového speciálu vytvořit opravdu úspěšné periodikum, které bude svým rozsahem a zaměřením unikátní. Pevně věřím, že se vám náš nový časopis bude líbit a že nám budete pomáhat jej neustále zlepšovat.

Příjemné čtení a úspěšný start do sezony přeje

Ing. Dušan Svoboda
předseda PFS

Pražský fotbalový speciál

Ročník I – Říjen. Vydává: Pražský fotbalový svaz (PFS), Pod Děkanou 82, 140 21 Praha 4. Kontakt: 261 215 368, 261 210 760, pfs@fotbalpraha.cz. Redakce – editor: Lukáš Vrkoč. Spolupracovníci: Radim Trusina (texty), Ondřej Hanuš (foto), Pavel Slavíček (foto), Soňa Charvátová (korektury), Jiří Formánek, Karel Horčík. Grafická úprava, tisk: PRESCO GROUP, a.s., Máchova 21, 120 00 Praha 2. Náklad: 1500 ks.

Foto na obálce: Ondřej Hanuš

Vypadá to, že se vám mezi nejlepššími střelci zalíbilo. Sezonu jste opět začal ve velké stylu.

Neplánoval jsem to. Nepočítal jsem ani s tím, že budu hrát. Já toho v létě moc nenatrénoval, prakticky jsem se chystal do důchodu. Ale domluvili jsme se s trenérem, že dá mně, Alešovi Pláškoví a Radkovi Zlatníkoví nějaké tréninkové úlevy. Kluci chodí třikrát týdně, my staří jen dvakrát.

Stačí vám to na přebor?

Trenér mi říkal: Neběhej, stačí, když budeš dávat góly, no a začalo se mi dařit. Já neměl žádné velké střelecké ambice, ani v minulé sezoně. Jenže jsme byli v závěru v klidu, kluci hráli na mě, góly přibývaly, tak jsem se pokusil toho nejlepšího střelce vyhrát. Zaměřili jsme se na to všichni, ostatní mi pomáhali, ale bylo z toho jen to třetí místo. Ale i to je hezké.

Co by se stalo, kdybyste od trenéra nedostal s ostatními zkušenými hráči úlevy?

Asi bychom všichni tři skončili, máme rodiny, třikrát týdně trénink, do toho zápas, to je moc. Ale vedení nechťelo mít jen tým složený z mladých.

Hrají na vás spoluhráči i v nové sezoně?

Kdo je David Čejka

Narodil se 12. ledna 1977. Útočník Uhříněvsi a jeden z favoritů na cenu pro nejlepšího střelce přeboru. V minulé sezoně skončil třetí za Novákem ze Zličína a Bičaníkem z Hájů. Nastřelil 24 gólů, na první místo mu chyběly tři zásahy. S fotbalem začal ve Kbelích, kde byl až do vojny. Mezitím si na chvíli odskočil do Viktorie Žižkov. Pak následovaly tyto kluby: Hloubětín, Čakovice, Kralupy nad Vltavou, Satalice, Meteor, Cholutice a Uhříněves. „Moje kariéra? Výborný, výborný! Jsem spokojený,“ říká sám.

MOJE TAJEMSTVÍ?

JSEM LÍNÝ, ŘÍKÁ STŘELEC ČEJKA

Jak skončil minulou sezonu, tak začal tu novou. Útočník DAVID ČEJKA dál řadí v dresu Uhříněvsi.

„No jo, psali o mně, že jsem démon, to je u nás v kabině hodně oblíbený článek,“ chechtá se 33letý Čejka.

V době uzávěrky měl v přeboru výtečnou bilanci: osm kol a devět gólů, což ho řadí na první místo tabulky střelců. V minulé sezoně mu koruna pro nejlepšího kanonýra utekla jen těsně: skončil třetí s 24 trefami. Vítězný Novák ze Zličína dal o tři góly víc, mezi oba se ještě vměstnal Bičaník z Hájů. „Manželka mi říkala, že i třetí místo je hezké, že bych měl skončit na vrcholu. Mě ale láká tu korunku vyhrát,“ vyhláší upovídaný střelec.

Řekl bych, že jo. Dá se říct, že se ten tým skládal trochu ke mně. Já vedle sebe potřebuji mladé, běhavé a důrazné kluky. Ve svých letech s mou váhou už těžko budu lítat tam a zpátky devadesát minut. V tomhle směru je na mě braný

ohled od trenéra i ostatních. Kluci říkali, ať dávám góly, že pak za mě budou běhat. Tak je dávám. Je to výhodné pro obě strany (směje se).

Cítíte se jako hvězda?

To zase ne, ale když dá někdo 24

„To je paráda, 33letý Čejka s touhle váhou vede tabulku střelců.“

A je tam! David vstřelil další přeborový gól!

gólů za sezonu, asi nemůže být úplný dřevák. Ve mně se nějak projevila zkušenost za roky strávené v Hanspaulce. Z ní mám čich na góly, na malém hřišti jste pořád v šancích. Když jsme v přeboru nedávno hráli s Choluticemi, mohli jsme vyhrát klidně 8:0. Petr Nykl, co se mnou hraje v útoku, měl pět tutových šancí a dal jeden ušmudlaný gól do prázdné branky. Je mu 22 let, je vyplašený, nedá jasné góly, chce to čas. Já nejsem žádný nervák, šance mě nepřekvapí.

Kolik vůbec vážíte?

To tam nemůžeme napsat. Když to řeknu, bude to ostuda všech těch mladých a naběhaných atletů. No dobře, mám 95 kilo a bojuju. To je paráda, 33letý Čejka s touhle váhou vede tabulku střelců (směje se).

Myslíte, že v zimě zase dostanete úlevy?

Určitě dostanu. V listopadu čekáme třetí dítě. Mám systém, že chodím sám běhat do obory v Satalicích, kde bydlím. Trenér mi napíše, co mám dělat, a já si to splním po práci. Nedá vám to tolik, jako když trénink absolvujete s týmem, ale lepší než ležet na gauči.

I když tvrdí, že neběhá, občas se hnout musí. A soupeři se třesou.

Ušetřím takhle dost času. Z domova jsem jen hodinu. Nemusím cestovat na hřiště a zpátky.

Jaký máte v této sezoně osobní střelecký cíl?

Kdybych vyhrál střelce, bylo by to krásné zakončení kariéry. Manželka mi říkala už v té minulé, ať po těch 24 gólech skončím, že to už nikdy nedám. Já to chci ale vyhrát. Je to takový boj kluka sportovce, co si myslí, že je mu 25 let, a reálně myslícího člověka, který ví, že mu v zimě bude 34 let a už nemá na fotbal tolik času. Moje výhoda je, že se nestresuji tím, jestli dám dva nebo tři góly a udržím se na špici střelců.

Není vám líto, že ve vás střelecké vlohy objevili až v závěru kariéry? V Uhříněvsi vám podle vašich slov hodně pomohl přesun ze zálohy do útoku.

Oni to ve mně objevili už v mládežnických kategoriích. Já v dorostu hrával v útoku, dával jsem góly, ale moc jsem nevyrostl, tak mě v chlapcích zašili na kraj zálohy a zařikovali si mě jako záložníka. Já byl rád, že můžu hrát. Tam, kde jsem působil, byli výborní útočníci, nepřemýšlel jsem, že bych se mohl posunout dopředu. I tak jsem dával nějaké góly hlavně ze standardek. Nikam jsem se netlačil.

„Manželka pěkně udělá buřty na pivu, já to vezmu do kabiny a tam to všechno sežereme.“

Chodím se na hřiště bavit. Kdybych to dotáhl na krále střelců přeboru, bylo by to nádherné. Ale nic neplánuji, můžu se zranit a je po nadějích.

Berete se jako největší favorit na první místo mezi střelci?

Ne, to určitě ne. Je tady i spousta jiných kluků: Martin Dlouhý z Radotína, Ondra Hnát z Uhelek, gólový je i Jirka Žalud z Tempa.

Předpokládám, že vás spoluhráči v tomhle ohledu hodně hecují, ne?

Pořád, to probíhá na každém tréninku, není chvilka, kdy by mi dali vydechnout. Zrovna teď jsem nedal gól z malého vápna do prázdné brány a všichni se mohli zbláznit. To byla krásná ukázka mého umění (směje se).

V minulé sezoně jste tvrdil, že vaším hlavním cílem je porazit v počtu gólů právě Martina Dlouhého. Proč?

Znám ho dlouho a moc ho uznávám za to, co předvádí ve fotbale i futsale. Každou sezonu dává přes dvacet gólů, tak jsem si dal osobní cíl, že zkusím porazit právě jeho. Teď už jsem lačku vysadil výš, tak se musím dívat hlavně na sebe. Dneska už chtějí ostatní kluci porazit mě. To je krásné.

Oni to ve mně objevili už v mládežnických kategoriích. Já v dorostu hrával v útoku, dával jsem góly, ale moc jsem nevyrostl, tak mě v chlapcích zašili na kraj zálohy a zařikovali si mě jako záložníka. Já byl rád, že můžu hrát. Tam, kde jsem působil, byli výborní útočníci, nepřemýšlel jsem, že bych se mohl posunout dopředu. I tak jsem dával nějaké góly hlavně ze standardek. Nikam jsem se netlačil.

Jste samý vtípek. Připouštíte si nějaký tlak, že se od vás v Uhříněvsi čekají góly a ostatní na vás spoléhají?

Pod tlakem jsem. Když nebudu dávat góly, nebudu hrát, a pak mě to nebude bavit. To je jednoduchá rovnice, ale vůbec si to nepřipouštím. Opravdu se fotbalem jen bavím.

A bavíte i své okolí. Prý máte hodně fanoušků mezi vašimi zákazníky v práci. Je to pravda?

Jasně, lidi chodí a zjišťují, jak to v tabulce střelců vypadá. Někteří se jezdí dívat i na zápasy. Zájem je a je to příjemné. Aspoň v práci přijdu na jiné myšlenky. Dělán šéfa obchodu ve velkoobchodu s elektroinstalacním materiálem, kde je velký kontakt se zákazníky. Fotbal mi ulehčuje práci. Je příjemnější se bavit o něm než o kabelech.

Hrají na vás v přeboru soupeři osobní obranu?

Už jo. Je to docela sranda. Já vůbec neběhám, což ty mladé hlídače otráví, pak mě nechají být, běží jinam a já jim dám v tu chvíli gól.

Góly syna neberou, dceru ano!

Pro dvě děti stíhl David Čejka v dresu Uhříněvsi góly. Má sedmiletého syna, plus vyženil devítiletou dceru. „Třetí miminko je na cestě, v listopadu rodíme,“ říká Čejka. Jeho střelecké úspěchy možná trochu nečekané víc zajímají dceru. „Hrála za Spartu a chvílemi to fešila dost. Byly nějaké články, tak ji to zajímalo. S fotbalem už ale skončila, chtěla hrát pro zábavu, a ty holčičky ve Spartě už byly

Proti jaké obraně se vám v přeboru hraje špatně?

Svého času bylo nepříjemné nastupovat proti obraně Dukly B, nemám rád ani Uhelne sklady. My na ně celkově neumíme hrát.

Jak byste se vůbec charakterizoval? V čem je vaše největší síla?

Já nemám nic specifického. Když si vzpomenu na góly, které jsem dal, tak byl každý jiný. Dávám je z trestňáků, z penalt, za vápnem, zblízka. Jsou fotbalisté, kteří jsou naučení chodit do určitých míst v určitou dobu. Tak přesně tam já nechodím.

A kde vás tedy v pokutovém území najdeme?

Chodím úplně obráceně. Bek běží s míčem, kouká na protihráče a já v tu chvíli udělám dva kroky zpátky. Nejsem čitelný. Za prvé jsem líný, takže šetřím každý krok a pořád přemýšlím, jak co ošulit. Hráči trénují, aby dostali do krve základní návyky, a já dělám všechno obráceně. Možná proto se mi tak daří.

Hodně vidět jste i díky tomu, že z přeboru odešli kanonýři jako Strnadel nebo Fíček. Za těmi byste hodně zaošťoval i s 24 góly, nemyslíte?

To určitě. Vždyť ten blázen Strnadel měl od pátého kola 15 gólů, to se pak těžko honí. Oba tihle kluci jsou výborní a góloví. Bohouš Strnadel je klasický zakončovač, který nikdy neběhal, ale dával góly ze všech pozic, byl v téhle soutěži prakticky nebránitelný. Fík to má vydřené, hodně běhavý kluk, Meteor hraje na něj a hlavně díky jemu je tam, kde je. Když tihle dva z přeboru odešli, tak jsme si my ostatní oddechli, že bychom se taky konečně mohli ukázat.

Teď máte obrovskou šanci. Byla by to hezká cesta do důchodu. Není vám líto, že se blíží konec?

Řekl jsem, že budu hrát do první operace, ta už se blíží (usmívá se). Líto mi to není, měl jsem hezkou kariéru. Tohle je v přeboru určitě moje poslední sezona, přebor je náročný. Až to tady zabalím, půjdu hrát s klukama za běčko Kbel. Pěkně v klídku.

Takže tohle je opravdu vaše poslední sezona v přeboru?

Stoprocentně. Bylo by hezké se rozloučit jako nejlepší střelec. Když se to nepovede, tak se to nepovede. Nezbáznil bych se z toho. Radim Trusina

Měl to být jeden z vrcholů podzimní části fotbalového přeboru. V jeho polovině, přesně 9. října, vyzvalo doma druhé Tempo první Aritmu. Souboj aktuálně nejlepších týmů nejvyšší pražské soutěže skončil nerozhodně 1:1. Domáci nováček tak ani poosmé v přeboru neprohrál a dál svými výkony překvapuje fanoušky. Aritma pak promarnila šanci, aby na prvním místě odskočila soupeřům. Její atak na čelo tabulky se čekal už před sezonou, u Tempa je jeho postavení tak trochu senzace – a to i pro lidi z klubu.

ŠLÁGR PŘEBORU

KOUZLO ROZJETÉHO TEMPY? POCTIVOST NOVÁČEK PŘEBORU UDIVUJE SVÝMI VÝSLEDKY. NEPROHRÁL ANI S FAVORIZOVANOU ARITMOU

Pomohla zóna
A před týmem byla velká výzva, aby jako první skolil neporažené Tempo, které vlétlo po postupu z I. A třídy do vyšší soutěže jako uragán. Z osmi zápasů vyťžilo pět výher a tři remízy, což tým ze Lhotky vystřelilo do boje o čelo tabulky. To vše bez velkých po-

„My a boj o první místo? To jsme před soutěží vůbec nečekali.“

sil, převážně s hráči, kteří zažili i nedávné trápení v I. A třídě. Historickým úspěchem Tempa je celkové 4. místo v přeboru ze sezony 2005/2006. Teď je ideální šance podobný výsledek zopakovat, možná i o něco vylepšit. „Vezeme se na vítězně vlně. Začala se hrát zóna, což byl první bod, který k našim výsledkům hodně přispěl,“ říká Nechvíla. „Já jsem byl zpočátku odpůrce zóny, ale Libor Koller to všem jednoduše vysvětlil. Kluci zjistili, že to může fungovat, začali tomu věřit a věří tomu dodnes.“ Nejvíc se to ukazuje v zápasech na domácím hřišti. Na něm Tempo už

téměř dva roky neprohrálo. Naposledy padlo 25. října 2008 s Malešicemi. Od té doby vždy bodovalo. I proti Aritmě, ač na lavičce chyběl hlavní trenér Koller, který koučování Tempa kombinuje s aktivním hraním. V přeboru kraje Vysočina hájí barvy Pacova a už před sezonou nahlásil vedení

Tempa, že na dvou zápasech podzimu bude chybět. Jedním z nich byl právě duel s Aritmou. Možná i to svědčí o tom, že v klubu nebyl asi nikdo, kdo by věřil, že právě tohle bude souboj o první místo. „My a boj o první místo? To jsme před soutěží vůbec nečekali,“ přiznává upřímně Jiří Žalud, kapitán týmu a jeho dlouholetá opora. „Trenér nám po postupu do hlavy vtíkal, že můžeme hrát nahoře, ale že bychom se s Aritmou střídali na čele, to asi nikoho nenapadlo. Celkem se nás drží štěstí, hrajeme poctivě zezadu, hlavně organizovaně, není to žádný chaos. V přechodové fázi to z naší strany ješ-

tě není úplně podle představ, ale dost těžíme ze standardních situací,“ popisuje Žalud.

Největší zásluhy má trenér Koller

Na Tempu už toho pamatuje třicetiletý záložník hodně. Byl u toho, když klub skončil v přeboru čtvrtý, ale také nastupoval, když byl ještě v předminulé sezoně na dně I. A třídy. „To, že jsme se během dvou sezon dostali až na čelo přeboru, je velká zásluha trenéra Kollera. Je až nevidané, co s tímhle týmem dokázal. Ze všech hráčů dokáže vyždímat maximum.“

Dá se jen spekulovat o tom, jestli by přítomnost Kollera, bývalého ligového hráče, který hrál i za Slavii, na zápase s Aritmou pomohla k lepšímu výsledku, než byla konečná remíza. „Je složité říct, jestli bychom s trenérem Kollerem na lavičce vyhráli, ale jedno vím jistě: o poločase by byl důraznější než Vencu Nechvíla, seřval by nás,“ usmívá se Žalud.

I bez Kollera, ač se štěstím, uhájilo Tempo přeborovou neporazitelnost a do Pacova tak šla za hlavním koučem dobrá zpráva. „*Boď bereme, proti Aritmě jsme byli šťastnější, soupeř byl lepší,*“ uznal Nechvíla, který se dopoledne před zápasem s Kollerem sešel a on mu předal papír se sestavou a několika hlavními pokyny, které jeho asistent tlumočil v kabině (viz foto).

Žádný fotbalový váleček

Stálo na něm několik barevně zvýrazněných hesel:

- Jen tvrdá práce přináší úspěch
- Ukážeme lidem, že máme na to, hrát o 1. místo
- Sebevědomí podpořené sérií bez porážky, bojovnost, agresivita, týmová práce a tlak na hráče s míčem po jeho ztrátě

„Užíváme si to, do zápasů chodíme v pohodě a bez nervů.“

U poslední části přidal Koller jako příklad pro své svěřence reprezentační zápas Česká republika – Skotsko, kde Češi hned po ztrátě míče soupeře aktivně napadali.

Všechna tahle hesla se fotbalisté Tempa snažili plnit. Platí to hlavně o závěrečných bodech jejich výčtu. Fotbalově totiž své soupeře rozhodně neválcují.

„To rozhodně ne. Naše největší zbraň je poctivost. Kluci po ztrátě míče ihned napadají protihráče, snaží se míč získat zpátky, zdvojují, trojují. To je náš styl. Nejme až tak tvořivý tým, snažíme se hrát organizovaně a soupeře přehráť fyzicky,“ říká Nechvíla, který si pochvaluje lichotivou tréninkovou úcast. „Pravidelně chodí 16-18 lidí, v tomhle problémy určitě nejsou. Dřív byly, teď se možná ukazuje, že to byly od některých pouze výmluvy.“

Sebevědomí dodávají i soupeři

Tempo je teď každopádně ve velké pohodě, žádná euforie ale nenastala. To cítíte na každém kroku, když zápas tohoto klubu navštívíte. U hřiště třeba vyrostly nové a nádherné kabiny, které mají ligové parametry, ale o vyšší soutěži na Tempu zatím nepřemýšlejí. „Nějaké řeči o divizi, to tady vážně neuslyšíte. Platí cíl, který stanovil trenér Koller před sezonou: chceme být do páteho místa,“ tvrdí Nechvíla. „Já tomu ze začátku moc nevěřil, ale s postupem času věřím, že se to dá uhrát.“

Tahle slova potvrzuje i Žalud. „*Darí se nám, ale nijak zvlášť to neprožíváme. Děláme si z toho v kabině srandu, ale můžeme dvakrát v řadě prohrát, a pak každý rychle zapomene na to, že jsme byli první,*“ tuší Žalud. „*Naše výhoda je to, že jsme zatím uhráli víc bodů,*

než se čekalo. Užíváme si to, do zápasů chodíme v pohodě a bez nervů. Všichni vnímáme, že nás jinak berou i soupeři. Podle rozhovorů, co čtu, se na nás připravují víc než na týmy ze spodku tabulky. I to vám dodá sebevědomí.“

Právě toho teď mají hráči Tempa dost. „*Sebedůvěra je hrozně důležitá. Když jsme hráli dole v I. A třídě, neměli jsme moc odlišný tým, ale kluci byli psychicky na dně. Teď jim trenér Koller vštěpuje, že můžeme porazit každého. Všichni mají dvě nohy jako my,*“ vypráví Nechvíla.

I bod proti Aritmě je velkým povzbuzením do zbytku podzimu. „*Dokázali jsme si, že můžeme bodovat s Aritmou, která je favoritem soutěže. I když jsme měli štěstí, bod jsme získali. Není proto důvod bát se ostatních. Když se nám darí, musíme toho využít,*“ burcuje Žalud.

Radim Trusina

ŽÁDNÁ VELKOHUBÁ PROHLÁŠENÍ

Fotbalisté Aritmy si zvykají, že jsou v přeboru bráni jako favorit, ať hrají doma nebo venku, ať stojí na druhé straně kdokoliv. Aby ne. Až do zápasu na Tempu ztratila Aritma body pouze na Uhelných skladech, kde prohrála. Jinak všechny zápasy zvládla vítězně. „*Pro výhru jsme jeli i na Tempo,*“ říká po remíze 1:1 trenér TOMÁŠ KUBR.

Cítil jste to tak, že výhra na Tempu by mohla být zlomová pro další vývoj sezony? Mohli jste na čele už teď odskočit.

Hráče jsem tím nezatežoval, ale cítil jsem to tak. Jeli jsme na Tempo v nějaké síle, kluci měli chuť, ale stál proti nám dobrý soupeř, i když jsme byli blízko tomu, abychom ho porazili. Nesouhlasím ale s názory, které se v Praze objevují, že je Tempo nahoře náhodně, to v žádném případě. Když někdo udělá tolik bodů, tak to nemůže být náhoda.

Náhodně se dají vyhrát dva zápasy, ale ne být osm kol bez porážky. Ty body si Tempo muselo uhrát, nikdo jim je nedaroval. Jeho hráči moc dobře vědí, co mají hrát. Největší síla toho mančafu je v tom, že si ti kluci na nic nehrají. Vzádu si s ničím nedělají těžkou hlavu, když jsou pod tlakem, bouchnou to dopředu a společně se na kvalitní standardy.

Připravovali jste se na Tempo jinak než na ostatní soupeře? Podle tabulky to byl jeden z nejtěžších zápasů podzimu, i když jste hráli s nováčkem.

Naše příprava je pořád stejná, soustředíme se hlavně na sebe. Hráče jsem upozorňoval jen na tři věci: aby se ne bavili s protihráči, s diváky a rozhodčími. Prostě na nic nereagovali a věnovali se jen hře. Diváci byli perfektní, soupeř slušný, rozhodčí si zasloužili pochvalu. V tomhle směru všechno proběhlo v pořádku.

Za první čtvrtinu přeboru si pochvalu zaslouží i Aritma. Zatím jste nejlepší. Nastal po letech ten správný čas, aby se váš klub konečně vrátil do divize?

Budeme se snažit udržet se nahoře co nejdéle. Nechci dělat nějaká velkohubá prohlášení o postupu. Když skončíme první, budeme hrát vyšší soutěž. Tak to беру.

Takže o prvním místě a postupu přemýšlíte?

My si před sezonou sedli a sami na sebe jsme vytvořili tlak: chceme vyhrávat a být nahoře. Tam se nám líbí. Vnímáme to, že se o Aritmě říká, že má dobrý tým a hraje pohledný fotbal. Mužstva proti nám většinou zalezou, což je pro nás složitější, ale nebráníme se tomu, že jsme favorit. Ovšem vyhlášovat něco o postupu nebudu, protože to není pravda. Máme dobrý tým, ale víme, kde nás ještě tlačí bota. Říkám pořád, že my sami jsme sobě největším soupeřem. Když budou kluci dodržovat pokyny a plnit, co mají, tak to bude fungovat.

Jaký máte cíl pro konec podzimu? Uhájit první místo?

Když nám takhle vyšel rozjezd, jiné cíle bychom ani mít neměli. Zima je dlouhá a já bych byl moc rád, pokud se přes ní budeme dívat na tabulku, kde bude Aritma nahoře, nejlépe na prvním místě. (tru)

Ani na této úrovni, dalo by se říct v podpalubí českého i pražského fotbalu, však soupeře zrovna moc nepřevyšuje. Pro Spartu Krč je to dvojnásob smutné už proto, že letos oslaví stoleté výročí svého založení. „*Ano, je mi z toho smutno, že klub je teď v tak nízké soutěži. Ke Krči jsem si vytvořil vztah, který je už trvalý. Něco jsme tu vybudovali, před třemi roky se dostali nejvýš v historii klubu, a teď je to pryč. Bohužel takový už je fotbal, hlavně o financích,*“ tvrdí bývalý kouč Juraj Šimurka. V tuzemské nejvyšší soutěži chytil mj. za tři pražské kluby, Slavii, Bohemians a Viktorii Žižkov.

Právě Šimurka dvakrát přivedl zdejší mužstvo ke druhému místu v ČFL. Poprvé to bylo na počátku nového milénia v roce 2000, v tabulce tehdy ukázal Krči svá záda pouze vítězný Chomutov. Podruhé se tak stalo o sedm let později, kdy ČFL vyhrála střizkovská Bohemka a Krč byla druhá. Do druhé ligy však nakonec šly oba pražské týmy, neboť Blšany z ní v letní pauze samy odstoupily a Krč se rozhodla, že historický postup akceptuje. „*Takovou šanci je potřeba využít, protože se už nemusí opakovat,*“ připomněl Šimurka.

Známa jména

Krč sice skončila ve II. lize poslední, ale 85 % jejích zápasů, v nichž ztrácela body, skončilo buď remízou nebo porážkou rozdílem jediné branky. Pouze ve čtyřech duelech prohrála víc než o jeden gól. V týmu se objevila i řada hráčů známých jmen – brankář Švenger, obránci Pikl, Flachbart, záložníci Dubský, Adauto či útočník Dejmek. „*Krč ve druhé lize zachráníme,*“ řekl tenkrát v zimní pauze právě Dejmek. Sám pak na jaře nedal ani jeden gól. Nijak nepomohl ani fakt, že Šimurka odstoupil z postu kouče, ponechal si jen post sportovního ředitele a na la-vice ho nahradil pro zbytek sezony Martin Hřídel. Velkou komplikací byl fakt, že domácí utkání musel hrát tým z Prahy 4 na Strahově.

Po sestupu, resp. návratu do ČFL opustili kádr všichni „žoldáci“ a do Krče se vrátili „srdcaři“ v čele s kapitánem Mariánem Viskupem.

SK Sparta Krč

Založen: rok 1910, bližší datum neupřesněno

Vývoj názvu klubu: RH Krč, AFK Sparta Krč, RH Praha XIV, AFK Sparta Praha XIV, AFK Sparta Krč, Sokol Sparta Krč, Sokol Ústředí Krč (nedoloženo), TJ Montáže Krč, TJ Jiskra Montáže Praha, TJ Montáže Praha, FC Sparta BB Krč, SK Sparta Krč. **Současnost:** I. A třída **Počet týmů:** 6 **Počet členů:** 120

Juraj Šimurka dovedl tým k největším úspěchům.

Kádr z jediné druholigové sezony v historii.

OSLAVA VÝROČÍ V PODPALUBÍ

SPARTA KRČ HRÁLA I DRUHOU LIGU, DNES VŠAK BOJUJE O KAŽDÝ BOD V I. A TŘIDĚ

Fotbal v Krči a I. A třída? Proč ne, nejde o neobvyklé spojení. Jenomže léta platilo pro zdejší B-tým. Áčko bílomodrých ještě před třemi roky působilo ve II. lize, tedy v profesionální sféře našeho fotbalu. A teď je o celá čtyři soutěžní patra níž.

Tým vedl bývalý Šimurkův asistent Jiří Formánek a dosáhl s ním na vynikající třetí místo hned za Vlašimi a Piskem. Čtvrtek 18. června 2009 přinesl Spartě Krč výhru 2:1 v Liberci nad tamním béčkem, o niž se postaral dvěma góly Matějka, zároveň byl však jejím posledním vystoupením v republikových soutěžích. „*Třetí místo v ČFL? Malý zázrak! Myslím, že tu za námi něco zůstalo,*“ řekl Formánek.

Doba temna

Pak už začala doba temna, neboť klub nebyl s to působit výš než v Pražském přeboru. Ale i nejvyšší metropolitní soutěž byla nad jeho síly. Po vedením kouče Pavla Frýborta na podzim nezískal ani bod, na jaře s trenérem Jaroslavem Kohoutem jich bylo alespoň 15, o záchráně však s tímto minimálním ziskem nemohla být řeč.

Vedení klubu plánuje na počátek prosince oslavy ke stoletému výročí, možná dojde i k nějakému tomu exhibičnímu zápasu. Co však bude dál?

Vrátí se Sparta Krč časem například do divize?

„*Minimálně divize, vzhledem k tradici klubu, by se tu hrát měla,*“ tvrdí kapitán současného týmu Petr Radzik. „*Hlavně jde teď o to, klub stabilizovat,*“ zdůrazňuje Šimurka. „*Působím tady tři roky a od té doby stále sestupujeme, včetně té sezony 2008/09, kdy jsme skončili třetí v ČFL. Proto jsem opatrný na prohlášení typu rychle se vrátíme zpět. Uvidíme v zimě, pak upřesním výkonnostní cíle,*“ přidává se ředitel klubu Pavel Brož. I když se tu hraje jen I. A třída, musí sehnat na roční provoz klubu 1,2 milionu korun. Na ulici je nenajdete.

Fotbal nezanikne

Brožovým předchůdcem byl prof. Richard Hindls, známý ekonom a expert na statistiku. Spartu Krč vedl coby předseda v letech 2004 až 2008, tedy v dobách její největší slávy. „*Jsem nejvěrnějším divákem Sparty Krč. Věrný zůstanu, i kdyby se tu měla hrát třetí třída,*“ vyznal se rektor Vysoké

HISTORIE

STADION

Klasický trávník i UMT – obojí na Lokádě najdete!

NA LOKÁDĚ VÁLEL I PEPI BICAN

Už přes padesát let je lokalita mezi ulicemi Plynární, Argentinská a U průhonu vyhrazena sportu. Tady našli své útočiště fotbalisté Lokomotivy Praha, kteří dnes úspěšně hrají ČFL pod názvem Loko Vltavín. Areál „Lokády“ je však rovněž už navždy spjat s volejbalovou historií, a to ne ledasjakou – čs. reprezentanti se právě na zdejším kurtu stali v roce 1958 mistry Evropy.

Kořeny samotného klubu sahají až do 19. století. Předchůdcem Lokomotivy Praha byl SK Praha VII, založený v roce 1898. Patřil mezi sedm nejstarších klubů v republice a hrál za něj i slavný Janda-Očko. Vlastní hřiště neměl, hrál, kde to jen šlo, nejčastěji ve Stromovce. Až po válce se klub, který v té době nesl název TJ Dynamo Praha 7 - doprava, dočkal svého domova. V roce 1955 byla zahájena výstavba současného areálu stadionu. V následujícím roce bylo dobudováno hřiště pro

fotbal včetně atletické dráhy a tribun, jedno i pro volejbal, objekt byl oplocen a dokončen hlavní vchod. Stadion nesl až do roku 1990 název po Karlu Aksamitovi, předsedovi celostátní Federace proletářské tělovýchovy ve 30. letech.

Volejbal a další

Největší událostí v areálu byl samozřejmě evropský šampionát v odbíjené. „*Pamatuji si, že mě sem táta vzal na jeden zápas, byl jsem ještě malý kluk. Tehdy za nás hrály velké hvězdy: Paulus, Lázníčka, Tesař, Musil či Golian,*“ vzpomíná správce areálu Václav Šťastný. „*Byl tu okolo kurtu kotel pro*

šest tisíc diváků. Ještě teď jsou tu úchyty na sedačky. A dodnes je tady původní osvětlení, které bylo potřeba jen znovu zprovoznit.“

A proč vlastně?! Protože se tu už druhým rokem hraje zase volejbal, ženy Dukly Praha tu našly své útočiště. Postoupit výš nechtějí, protože by musely z venkovního kurtu do haly. A tu nemají. „*Byly tu i takové sporty jako nohejbal, tenis, cyklistika či vodáči. Odrhly se od nás,*“ tvrdí předseda TJ Lokomotiva Praha Karel Vodička.

Zpátky ale k fotbalu. Název TJ Lokomotiva Praha nesl zdejší oddíl od počátku 60. let. Za Lokádu hrál dokonce i slávistický superkanonýr Josef Bican, ale nejen on, později také spartaně Václav Migas či Tomáš Stránský. V roce 2005 se klub přejmenoval na Loko Vltavín a.s. a vedení klubu začalo areál postupně vylepšovat a zkulturovat.

„*Dnes jsou tady veškeré podmínky k tomu, aby se tu dala hrát druhá fotbalová liga. V létě tu byli zástupci ČMFS i s panem Lubasem. Pro nás by to ale byla neúnosná velká finanční zátěž, moc velké sousto,*“ říká předseda klubu Josef Neuberg.

Udělalo se toho dost, nejen rekonstrukce hrací plochy i umělý trávník na vedlejším hřišti, ale i renovace země včetně prodloužení budovy s tribunou. Kvůli tomu musel být odstraněn starý val s betonovými stupni, klasika stalinských 50. let. Tráva na hlavním

hřišti je letos osmým rokem, umělka na vedlejším šest let.

Velké hřiště

Ještě před deseti lety působil klub pod vedením Václava Hladíka v I. A třídě, pak postoupil do přeboru pod taktovkou dalšího bývalého hráče Sparty Josefa Jarolíma (dnes je v Meteoru) a v roce 2003 i do divize. Tehdy trénoval Lokomotivu právě Václav Šťastný. „*Po podzimu jsme byli sedmi, jako nejlepší pražský divizní tým,*“ vzpomíná. Přesto na jaře předčasně skončil – čtyři kola před koncem první divizní sezony. Na jeho místo nastoupil obránce Radek Kronďák. A je na něm dodnes, zatímco pan Šťastný pečuje o areál.

Hlavní hřiště patří k největším v Praze. „*Řada týmů, které k nám přijedou poprvé, se jeho rozlohy leknu. Ani si nevybavuji, které je v Praze větší než to naše, nejspíš to na strahovském stadionu Rošického. Dříve to byla Tatra Smíchov.*“ Plocha holešovického hřiště má díky kvalitně provedeným drenážím vysokou sací schopnost, a tak musí být často zavlažována. A o co ještě Václav Šťastný pečuje? „*O všechno. Jenom prádlo sám neperu, vozím ho do prádelny. Sám bych celý areál nezvládl, mám pomocníka Martina, který je zároveň i masérem u áčka.*“

Na hlavní ploše nastupují ke svým domácím zápasům A-tým v ČFL, béčko v pražském přeboru a ještě žáci. Ti také působí v přeboru. Přípravky hrají na podstatně menší umělce. Starší dorost hraje pod hlavičkou Sokola Troja, s nímž plánuje Loko Vltavín ještě těsnější spolupráci.

Díky soustavnému zkvalitňování areálu v posledních letech se hřiště Loko Vltavín už dočkalo i mezinárodních zápasů, i když zatím jen v ženském fotbale. Loni zde hrála Sparta zápas Ligy mistrů s kazašským celkem Alma-Ata, letos v září se zde hrály zápasy kvalifikace ME devatenáctiletých fotbalistek. (wyl)

Foto: archiv Sparta Krč, archiv

Foto: Ondřej Hanuš

Předseda klubu, sekretář, barman, číšník, trávnikář, lajnovač. Ne, to není výčet zaměstnanců velkého klubu, ale seznam funkcí jednoho člověka ve Spartě Košíře. Korostenský má prostě na starost fungování oddílu od A po Z a je to pro něho práce na plný úvazek. „Všechno se musí stihnout. Mám fotbal rád, a proto to dělám. Fotbal je prostě moje srdeční záležitost,“ říká jednoduše, co ho k nevyčerpatelnému penzu práce vedlo.

Když už jsme u toho srdce, prozradil košířský patriot ještě dvě informace, které se tohoto důležitého orgánu týkají. „Jsem slávista, ale už jsem na zápas nebyl snad dvacet let. Vždyť je ta liga hrozná. Radši se půjdu podívat na zápas B třídy, dám si pořádnou klobásu za tři pětiky a rozhodně se pobavím víc než na tom profesionálním fotbale,“ prozrazuje, pro jaký z velkých týmů jeho srdce tluč.

Předseda není sponzor

Jelikož však se srdcem ve svém těle má potíže, byl mu před časem přiznán důchod, jenž znamenal stop fyzické zátěži a tedy konec řemesla, jemuž se věnoval. „Jsem vyučený zedník a dost dlouho jsem se živil rukama, ale od té doby, co jsem v invalidním důchodu z důvodu problémů se srdcem, je můj život opravdu jen fotbal. Sice bych některé věci dělat neměl, ale nikdo je za mě neudělá, takže je musím obsta-

„Můj život je opravdu jen fotbal.“

rat sám,“ vysvětlil Korostenský, jak se jeho profesí stal fotbal!

Nejváženější z jeho současných postů je předsednictví v košířské Spartě, které leckde může znamenat zároveň i dotování chodu klubu. „Předseda oddílu u nás našťěstí neznamená slovo sponzor. Kluci si u nás platí příspěvky a já pro ně připravuji veškerý servis zadarmo. Takže je vlastně sponzoruji

VŠE PRO FOTBAL DĚNÍM VE SPARTĚ KOŠÍŘE ŽIJE CELÁ RODINA KARLA KOROSTENSKÉHO

Na dveřích k šatnám klubu Sparta Košíře se vyjímá cedulka s nápisem „inventář“ a nutno říci, že působí naprosto trefně. Vejdete totiž do hájemství člověka, který doslova žije fotbalem a klubu je věrný už 28 let! Jméno KAREL KOROSTENSKÝ zná celá fotbalová Praha. Je to člověk, který zasvětil život sportu na amatérské úrovni.

vlastní práci,“ usmívá se dobrá duše týmu z Prahy 5.

Pozice sekretáře zase pro Karla znamená hlavně papírování, komunikaci s Pražským fotbalovým svazem a další ryze kancelářské činnosti. I proto má v areálu svůj kamrlík, kde tyto nutné práce koná. „Nemůžu říct, že by mě to zrovna bavilo, to opravdu ne, ale je to nutné...“

Rodinný podnik

A tak alespoň místem, kde si od fotbalu odpočine, je bar v klubové hospůdce. „Odreaguji se od fotbalu, i když se chlapi o něm stále baví. No a přes obědy zase roznáším jídla, co tady ku-

chař navaří, takže se vůbec nenudím,“ vypočítává, co dál ještě pro chod klubu dělá. „Na tom všem mě baví jedna věc – fotbal. Všechno se snažím dělat pro ty kluky, a je jedno, jestli sekám trávu a připravuji hřiště, nebo dělám něco jiného. Odměnou pak je, když někdo přijde a řekne: Karle, udělals to výborně,“ dodává, co jej zahřeje u nemocného srdce.

Po vyjmenování všech činností pro Košíře se snad ani nedá uvěřit, že to jeden člověk stihne. A v Praze by se jen těžko hledal někdo podobný. „Sice jsou starší kluci, co se o kluby starají, ale jeden třeba neseká trávu, další nedělá v klubové hospodě a tak dále. Já jsem si naložil na záda všechno,“ naoko se lituje Korostenský. Moc dobře přitom ví, že má slušnou podporu v rodině, která

PROFESE

si v areálu Sparty našla trvalé útočiště. „Manželka dělala na hřišti správco- vou už za dob komančů a já jí po práci pomáhal s různými věcmi, až jsem se zapojil naplno a začal fotbalem žít. Dá se tedy říci, že je to tady takový rodinný podnik Korostenských. Vždyť tady pořád pobíhají i vnoučata. No a já? Asi jsem zde opravdu ten inventář, o kterém informuje i cedulka na dveřích,“ směje se, zatímco pravá ruka automaticky prohrabuje pověstný dlouhý knír...

Nadšenec Korosťák

V areálu Sparty Košíře se aktivně pohybuje od roku 1982, což je doba, za níž musel být při stovkách zajímavých událostí. Opak je však pravdou. „Za osmadvacet let jsem tady toho prožil opravdu mnoho, ale že bychom měli nějaké převratné vzestupy a pády, to zase ne. Začínal jsem zde ale určité radosti i zklamání v souvislosti s výsledky našich týmů,“ překvapuje informací,

že v klubu vše probíhá bez velkých emocí.

„Samozřejmě po vyhraných zápasech se tady děly zajímavé věci. Kluci za ty oslavy umějí vzít, vyhodit je z hospody je prakticky nemožné. Naštěstí ti mladší vyjždí někde na diskotéky, já mohu zavřít, vyspat se a připravit se na další fotbalový den,“ rýpe do košířských kolegů Karel. Však oni si jej také často dobírají. Třeba při vzniku tohoto materiálu o netradiční a vlastně i dobrovolné profesi.

O vědomí, že fotbal + Sparta Košíře = Korosťák, jak mu přezdívali, navíc svědčí i fakt, že se i rozhodčí ptají, zda s týmem právě on přijel. „Myslí si, že asi všechno zařídím, ale zatím jsem se nesešel s něčím neobvyklým, co bych nemohl v souvislosti s fotbalem splnit. V rámci možností opravdu udělám cokoliv.“ A takových nadšenců v pražském fotbale opravdu není mnoho.

Lukáš Vrkoč

SPARTA KOŠÍŘE mimo trávník

BRANKÁŘI

Lukáš Matoušek číšník
Jiří Zach IT technik

OBRÁNCI

Alexandr Jasz prodavač
Josef Křepinský správce budov
Lukáš Pecha obchodní
Petr Salaba zástupce
Filip Šmied vedoucí
Luděk Soukal dopravy
OSVČ IT technik

ZÁLOŽNÍCI

Jiří Dohnal dispečer
letového
provozu

Martin Dražík manager
Filip Kotchera student
Jaroslav Navrátil obchodní

Lukáš Navrátil zástupce
Jan Omasta krupier
student

ÚTOČNÍCI

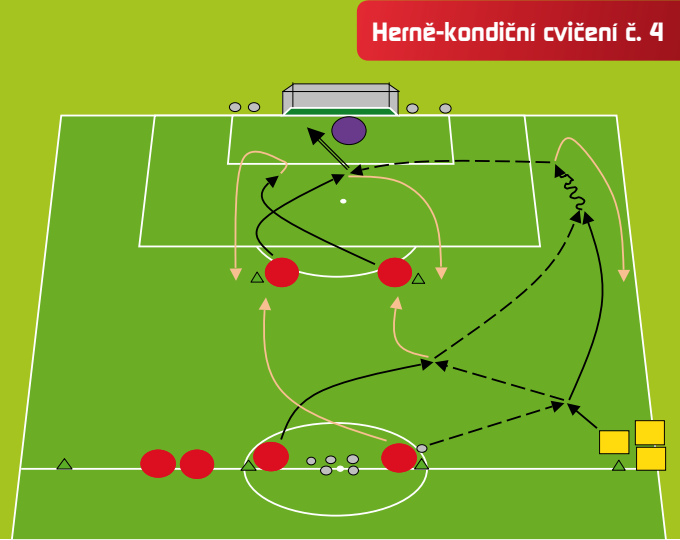
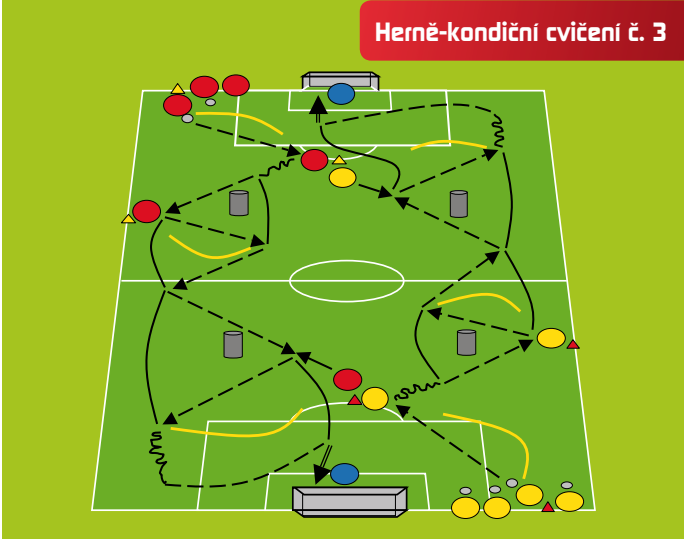
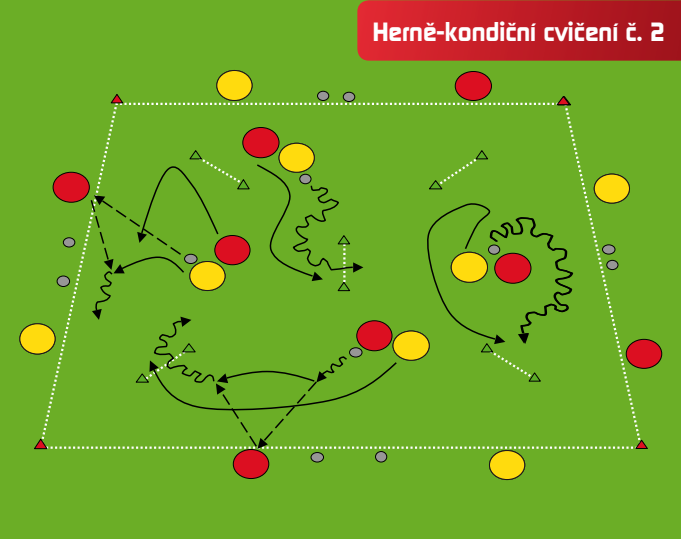
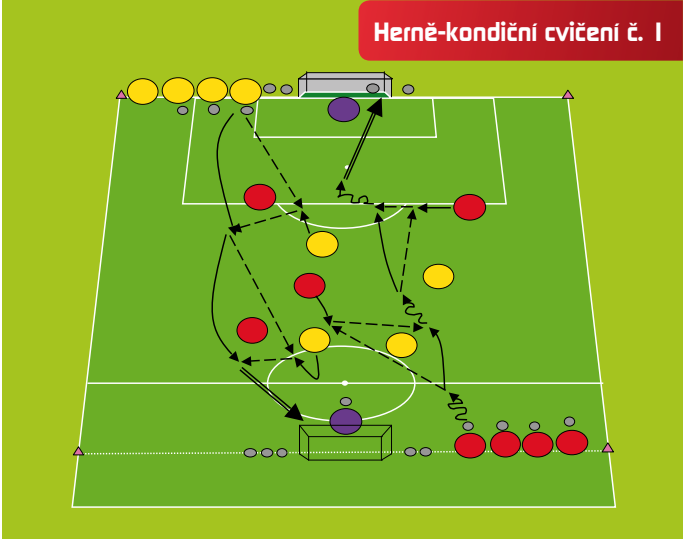
Zbyněk Babický kuchař
Štefan Kurina student
Miloš Pachman zabezpečovací
systemy
Martin Plachý OSVČ

Pokud nechcete, aby se tréninky ve vašem klubu staly pro hráče rutinou, přináší vám Pražský fotbalový speciál novou inspiraci. Po návratu jednoduchých křídelních kombinací, které jste si mohli najít v minulém čísle, dnes nabízíme inspiraci na důležitý proces obnovy kondice a její udržování. Všechna cvičení pro vás připravil JIŘÍ FORMÁNEK (na snímku), trenér divizního Vyšehradu a provozovatel stránek www.trenink.com.

Vysvětlivky: — pohyb hráče / - - - přihrávka / ===== zakončení, střelba / ~~~~~ vedení míče

Kondiční střelba po naražení v prostoru

Cílem cvičení je rozvoj kondiční stránky herního výkonu hráče, a to specifickou formou s míčem. Po hráčích požadujeme sled několika herních činností: vedení míče, přihrávání, přijetí, zpracování, výběr místa a vlastní zakončení. To vše s maximální možnou intenzitou provedení. Cvičení obvykle zařazujeme do přípravného období nebo do tréninkové jednotky, ve které je cílem obnova nebo rozvoj kondičního fondu mužstva.

Popis herního cvičení:

- herním prostorem jsou 3/5 hrací plochy
- na koncových (autových) čarách stojí branky
- cvičení je určeno pro: 16 hráčů do pole a 2 brankáře
- minimální počet hráčů je 12+2
- hráči do pole jsou rozdělení na dva barevné týmy 8:8
- vždy polovina týmu se cvičení účastní aktivně, druhá pak pasivně
- aktivní část týmu má míč a stojí vedle jedné z branek
- pasivní část týmu se volně pohybuje v herním prostoru
- hráči s míčem současně z obou stran vyvedou nebo přihrájí míč na libovolného spoluhráče
- spoluhráč jim prvním dotykem naráží míč zpět
- hráči s míčem naražení ještě jednou nebo dvakrát zopakují s jiným spoluhráčem a postupují přímočaře na branku
- po posledním naražení celou akci zakončují střelbou na branku
- cvičení se následně opakuje a pokračuje akcí dalších hráčů
- hráči ve středu aktivně nebrání protihráče, ale stejně tak ani neuhýbají
- doporučený interval zatížení (IZ) je 2-3 minuty
- následně dojde k výměně rolí aktivních a pasivních hráčů
- počet opakování 2-5x

Trenérské poznámky:

- hráči (narážeči) v prostoru musí být neustále v pohybu
- po zakončujících hráčích požadujeme větší počet naražení
- hráči ve středu se prolínají, nezůstávají pouze na „své“ straně

Kondiční souboje 1:1 na 5 branek s nahrávači

Cílem herně-kondičního cvičení je rozvoj nebo obnova rychlostně-vytrvalostních a rychlostně-silových schopností hráčů. Cvičení je prováděno herní specifickou formou v permanentních soubojových situacích jeden na jednoho (1:1) s cílem provést míč pod kontrolou pokud možno co největším počtem branek. Ke spolupráci je možné využít nahrávače na obvodu. Od hráčů je v průběhu intervalu zatížení vyžadována maximální intenzita provádění. Cvičení je určeno především pro dorostenecká mužstva a týmy dospělých, zvládnou ho však – při úpravě doby zatížení – i žákovská družstva.

Popis kondičního cvičení:

- herním prostorem je čtverec, strana čtverce má délku 35 metrů
- v prostoru hrací plochy je umístěno rovnoměrně 5 průchozích branek (dle obrázku)
- velikost branky je 1,5 metru
- na obvodu je vždy umístěno dostatek míčů pro případné použití
- cvičení je určeno pro 16 hráčů do pole
- hráči jsou rozdělení na dva barevně odlišené týmy
- aktivně pracuje vždy 8 hráčů
- 8 hráčů (4:4) z každého týmu vytvoří 4 dvojice 1:1 – každá dvojice 1:1 má vždy jeden míč
- zbývajících 8 hráčů se cvičení účastní pasivně jako nahrávači
- pasivní hráči jsou rovnoměrně rozmístěni na obvodu herního prostoru
- hráči pracují pouze ve dvojicích, v trvalém souboji 1:1
- hráč s míčem se snaží provést míč co největším počtem branek
- míč si může narazit s libovolným nahrávačem na obvodu
- druhý (bránící, napadající) hráč se pokouší:
 - a/ zamezit provedení míče skrz malou branku
 - b/ o konstruktivní odebrání míče
 - c/ a následně vlastní provádění míče skrz malé branky
- interval zatížení je 30 (20, 40) vteřin, počet opakování 3x – 10x

Trenérské poznámky:

- cvičení je velmi kondičně náročné, je třeba dodržet poměr intervalu zatížení a odpočinku
- po hráčích je vyžadována zvýšená pozornost a dobrá orientace v prostoru
- branky lze v prostoru rozmístit nesymetricky

Kondiční stromeček

Kondiční cvičení je zaměřeno především na rozvoj krátkodobé vytrvalosti a střednědobé vytrvalosti specifickou (herní) formou. Cílem je nepřerušované provádění přesných přihrávek a naražení, převzetí míče do pohybu i s přibývajícím intenzitou a neustálý pohyb hráčů při výběru místa. Z křídelního prostoru vyžadujeme střídání centry na nabíhající zakončující hráče, kteří se musí koncentrovat na efektivitu zakončení.

Popis herního cvičení:

- herním prostorem je celé hřiště
- cvičení je určeno pro 2 brankáře a 12-20 hráčů do pole
- minimální počet hráčů do pole je 12
- cvičení je organizováno proudovou metodou
- rozestavení hráčů a met je dle nákresu
- cvičení se provádí paralelně na polovinách hrací plochy
- zahajují hráči A u základních met přihrávkou (1) na nejbližšího hráče B
- a jdou za přihrávkou – hráč B krátce vede míč (2) směrem na hráče C
- následně přihrává (3) na hráče C a uvolňuje se do volného prostoru
- hráč C prvním dotykem naráží (4) zpět na hráče B
- hráč C se uvolňuje do volného prostoru
- hráč B dává přihrávku (5) na volného hráče C do křídelního prostoru
- a jde na pozici hráče C
- koncový hráč D se odpoutává od pomyslného bránícího hráče
- hráč C dává kolmou přihrávku (6) na útočníka D a nabíhá do křídelního prostoru
- útočník s omezeným počtem doteků posílá předfinální (7) přihrávku do křídelního prostoru, hráč C si navádí (8) míč do výhodného postavení
- hráč C centruje (9) na hráče D nabíhajícího z hranice šestnáctky
- nabíhající hráč D zakončuje (10)
- bere si míč a staví se na základnu protějšího stromečku
- hráči se po odehrání míče okamžitě během (70 - 80 %) přesouvají na pozici následujícího hráče
- posuny hráčů jsou:
 - a/ A->B b/ B->C c/ C->D d/ zakončující hráč D-> do druhého zástupu
- další hráč s míčem vyběhá vždy, když hráč D dává přihrávku do křídelního prostoru
- doporučeným intervalem zatížení je 6 - 10 minut, počet opakování 2x – 6x

Trenérské poznámky:

- cvičení je organizováno proudovou metodou na prostoru celého hřiště
- důležité je, že všichni hráči jsou neustále v pohybu
- po hráčích vyžadujeme technicky správné provedení i při únavě nastupující v průběhu cvičení

Kondiční centry na polovině

Cílem herně-kondičního cvičení je rozvoj rychlostně-vytrvalostních a rychlostně-silových schopností hráčů herní formou. Od hráčů, kteří jsou zapojeni do akce, požadujeme maximální intenzitu provádění před zakončením akce, ale i po ní, kdy se hráči musí vrátit do svých původních pozic intenzivním během na úrovni 80 - 90 %.

Popis kondičního cvičení:

- herním prostorem je polovina hrací plochy
- na brankové čáře je postavena velká branka
- před pokutovým územím jsou postaveny 2 kužely, jejich rozstup je 12 - 15 metrů
- se stejným rozstupem jsou postaveny 2 kužely na polovině hrací plochy
- v křídelním prostoru (vlevo, vpravo) je 1 kužel, asi 2-3 metry od autové čáry
- cvičení je minimálně určeno pro: 1-2 brankáře a 9 hráčů do pole
- hráči do pole jsou rozdělení na tři stejné početné skupiny
- v jednotlivém intervalu jsou:
 - a/ 2 skupiny na pozicích středových hráčů (červení)
 - b/ 1 skupina na pozicích krajních (křídelních) hráčů (žlutí)
- v rámci 1 série se každá skupina hráčů dostane 1x na kraj a 2x do středu
- všechny míče mají k dispozici středoví hráči
- akci zahajuje středový hráč, na jehož straně stojí křídelní hráč
- středový hráč přihrává na krajního hráče
- krajní hráč prvním dotykem vrácí míč do středu
- míč přijme druhý středový hráč, který dává dlouhou předfinální přihrávku do křídelního prostoru
- středoví hráči se přesouvají na pozice útočníků a dohrávají akci z pozice hráčů na odražený míč
- útočníci nabíhají do pokutového území
- centrující hráč hledá adresným centrem nabíhající hráče, kteří akci zakončují
- po zakončení akce se 2 útočníci i centrující hráči vrací do svých výchozích pozic, a to intenzivním během (80 - 90 %)
- následuje další akce
- skupiny doporučujeme měnit po intervalu 4-6 minut

Trenérské poznámky:

- snahou je nahradit stereotypní, pro hráče demotivující a neoblíbené výběhy v terénu
- zaměřeno na obnovu a další rozvoj rychlostně-vytrvalostních schopností hráčů
- do pokutového území můžeme zařadit jednoho stálého bránícího hráče

MLÁDEŽ

Překážek v práci s mládeží v České republice je hned několik. Tou první je nedostatek financí a v jeho důsledku působení nekvalifikovaných trenérů u začínajících fotbalistů. „Trenéři se často rekrutují z řad rodičů, kteří mají pocit, že trénování obětují hrozně moc (a ve většině případů je to pravda), ale už nemají chuť se dál někde vzdělávat. A tím spíše, že si za vzdělání musejí ještě platit,“ zdůrazňuje profesionální trenér Mgr. Zdeněk Srba.

Zároveň je potřeba si uvědomit, že téměř 90 % malých chlapců získává první zkušenosti s pohybovými aktivitami právě ve fotbalových klubech, a protože první sportovní zkušenosti často ovlivňují vztah k pohybu na celý život, měl by mít celý stát zájem na co nejvyšší odborné úrovni těchto prvňáček trenérů, aby první zkušenosti malých sportovců byly pozitivní.

Jinými slovy: když se do fotbalu podaří získat více peněz, např. z grantů, a s těmi by měli pomoci zejména

VÝCHOVA PO ŠVÝCARSKU

NÁPADŮ, JAK PRACOVAT S DĚTMI, JE DOSTATEK, JEN JE REALIZOVAT

Jediný správný recept na výchovu fotbalových talentů zřejmě neexistuje. Čerpat se však dá z různých zdrojů a o zajímavý návod, jak s mládeží pracovat, se s našimi trenéry v rámci akce UEFA Study Group podělili Švýcaři. Před šesti lety rozjeli nový model trenérské práce s hráči žákovského věku a už jsou mistry světa v kategorii U17. O co jde?

regionální politici, kvalita trenérů se může zvýšit.

Dalším velkým problémem se podle nejrůznějších průzkumů ukázala schůzka všobecná tělesná připravenost dětí. „Jestliže děti nemají zpevněný

střed těla a toho dosáhneme jediné dlouhodobou všestrannou pohybovou přípravou, dochází až u devadesáti procent z nich k dlouhodobým a často i nevratným zdravotním potížím, zejména s páteří a kloubním aparátem.“ tvrdí odborník, jenž konzultoval rizika fyziologického vývoje mládeže s řadou lékařů. Děti by všemu mohly předjet tím, že rodiče a poslze i trenéři budou vědět, o co jde a jaká rizika hrozí.

A pak je tu varianta, kterou měla možnost česká delegace, v níž Zdeněk Srba nechyběl, pozorovat na stáži ve Švýcarsku. Tedy v zemi, která je vyhlášená progresivními nápady i v jiných sportech, než je jen fotbal.

Atraktivní turnaj

V zemi helvétského kříže přišli v roce 2004 s modelem, který měl základ ve všobecné pohybové přípravě. „V Čechách se sice správně mluví o soutěžích 3 na 3 nebo 4 na 4 pro nejmenší, ale pořád se vše vztahuje k jednostrannému zatížení (prostě hrajeme stále fotbal), kdežto Švýcaři pochopili, že bude mnohem lepší dát dětem možnost často střídát pohybové aktivity a tím postupně zatěžovat

všechny části těla,“ vypátrali čeští profitrenéři. Nutno dodat, že konkrétní podoba „švýcarského lektvaru na výchovu mládeže“ vůbec není špatná.

Konkrétní klub uspořádá třeba turnaj osmiletých hráčů a seznámí s tím

Radost je ohromná, ale děti nemusí vítězit za každou cenu.

Foto: Jan Tauber

Nejmenší hráči mohou soutěžit i v jiných disciplínách, ale fotbal musí hrát prim.

další týmy i veřejnost. Konkrétní podoba klání není jen fotbalová. „Pro příklad uvedu, že družstva dorazí s 24 hráčů a vytvoří z nich osm tříčlenných týmů, které následně budou rotovat na stejném počtu stanovišt. Na jednom se hraje fotbal, na druhém se přetahují lanem, na dalším soupeří v přehazované, jinde žonglují nebo hrají basket, házenou a další sporty s tím, že aspoň tři čtyři stanoviště jsou zaměřená na fotbalové aktivity,“ přibližuje Srba, o co ve Švýcarsku jde. To vše tam dělají takřka každý den na desítkách míst po celé zemi. Samozřejmě s významnou podporou tamního fotbalového svazu.

Na akci se podílejí i rodiče jako spolupracovníci pořádajících trenérů a přímo tak mohou přihlížet, jak se může vyvíjet všobecná příprava s důrazem na fotbal. Výrazné zasahování do dění je však pasivnější díky vytvoření svazem posvěceného letáku, který jim dítka před akcí rozdává.

Český problém? Rodiče!

Cíl jeho vytvoření byl jasný. Vymýtit další z problémů výchovy – přehnanou soutěživost rodičů, kteří se ve Švýcarsku stejně jako v ČR často hádali mezi sebou, útočili na rozhodčí nebo nadávali dětem. Čili jim tvořili stresové prostředí. „Poučení v podobě letáčku postavili Švýcaři na tom, že budou rodiče vzdělávat. Švýcarská metoda je velmi jednoduchá. Na kartičce jsou jasné formulované pokyny, v nichž dominuje takřka zákaz nekritického fandění a jakéhokoliv zasahování do utkání. V případě nedodržování těchto pravidel ať raději zůstanou

doma. A ono to funguje! Když někdo vybuchl, byl umraveněn ostatními,“ dává příklad Mgr. Zdeněk Srba.

Podobný leták už je ve výrobě i u nás a poznatky ze Švýcarska se zatím představitelům jednotlivých krajských svazů líbí a šanci má i u ČMFS, což by celé snaze o pozitivní změny jediné prospělo. Zášita nejvyššího fotbalového orgánu v zemi dokáže dodat zajímavé akci na vážnosti.

Lukáš Vrkoč

I kniha pomůže

Ve Švýcarsku se pokusili vzdělávat děti i rodiče i jedním netradičním způsobem – vytvořili knihu. Ta ve své vesměs ilustrované podobě přináší příběhy o dětech, jak si hrají, sportují a co by bylo zajímavé v jejich činnosti. Na stejné straně, nebo té protilehlé, je pak ale vysvětlení, proč se co dělá pro rodiče. Jde tedy o výchovně-praktickou publikaci.

Máte nápad? Zapojte se!

V každém čísle magazínu PFS dostane prostor fotbalová mládež a aktuality a problémy s ní spojené. Máte-li jakýkoliv námět, zašlete jej na adresu pfs@fotbalpraha.cz.

PÉČE O TRÁVNÍK ŘÍJEN

Druhý díl seriálu, v němž radíme, jak se starat o fotbalové hřiště, se týká měsíce ŘÍJNA a nástrah s ním spojených. Pozor je třeba si dát zejména na nebezpečí spojená s kornatkou travní.

Kornatka travní a její typické příznaky.

Počasí a nástrahy

V průběhu října se ukončuje pravidelné sekání, protože se zmenšuje fotosyntéza a s ní spojený růst. Průměrná teplota je už jen okolo 10 stupňů a sluneční svit se snížil o více než polovinu proti měsíci září na cca 80 hodin. Kořeny stále značně přijímají vláhu a živiny, což je důležitý faktor pro hustotu trávníku v následujícím roce, proto je stále důležité hlídat vlhkost půdy. Při působení slunce s větrem může dojít k nežádoucímu, třeba jen lokálnímu vysušení povrchu a nebo naopak v případě větší vzdušné vlhkosti k přemokření, které by mohlo vést ke vzniku houbové choroby kornatky travní.

Ta se vyskytuje zejména po dlouhodobém podmáčení trávníku a poznáme ji podle světle hnědých, později slámově žlutých skvrn různých velikostí, často provázených chomáčky růžového nebo bílého mycelia. Konce listových čepelí jsou nápadně zúžené a mají růžovou barvu. Kornatka travní se roznáší vodou, větrem a obuví, v případě většího výskytu je nutný postřik na ochra-

nu rostlin, aby se dále nešířila, po provedení postřiku je dobré trávník pročešat. V této době je také nutné důkladně odstraňovat napadané listy, aby nedocházelo k poškození trávníku podehníváním.

Jak pečovat

V průběhu října je ještě možné provádět základní práce na údržbě trávníku, které se nestihly udělat v září, tj. vyčesání, provzdušnění, přidání rašelínového substrátu a do konce první dekády října můžeme ještě dosívat prořídla místa a následně je zapískovat ostrým křemičitým pískem. Zavlažujeme jen po důkladné prohlídce hřiště po 3 až 5 dnech s přihlédnutím k teplotám vzduchu, větru a hlavně k zatížení hřiště. Sekání provádíme na 3 až 3,5 cm, nenecháváme přerůst trávník přes 5 cm, v tom případě trávník huře osychá, vytváří se mech a hrozí vznik plísní. Hřiště je vhodné pohnojit cca 150 kg hnojiva typu NPK, pak i 100 kg draselného hnojiva, tím se dosáhne lepší odolnosti proti plišovým chorobám a zimovzdornosti. (luk)

Foto: archiv

Předseda Komise rozhodčích PFS jej hodil do vody jako prvního, ale on se nezalekl a zcela mazácky plaval. Kdo? MIROSLAV HAVEL jako první arbitř pod palbou čtenářů Pražského fotbalového speciálu.

Existuje v pražských fotbalových soutěžích nějaký „Tomáš Řepka“? Kdo? (Jiří Holý)

Na tuto otázku je dost těžké odpovědět. Škoda, že nebyla položena trochu konkrétněji, protože nevím, zda autor myslel herní projev, vystupování konkrétního hráče na hřišti či jiný aspekt, který jsem si ani nedomyslel. Vezmu-li to v globálu, tak se pár podobných hráčů určitě najde. Každopádně žádná konkrétní jména ode mě neuslyšíte. Pokud je znám, tak si je nechám pro sebe. Přeci jenom se s těmito lidmi setkávám, a kdybych se o nich jen trochu zmínil, tak bych to byla trochu sebevraždy. Snad je to pochopitelné.

Tykájí vám hráči? Vadí vám to? (Karel Novák)

Už nepatřím v pražském fotbale mezi nejmladší rozhodčí, takže se s tykáním tak často nesetkávám. Ale pokud ano, tak mi to většinou nevadí. Záleží však na situaci.

Jakou největší chybu jste jako rozhodčí udělal? (Petr Káninský)

Že jsem se dal na rozhodčího. :-) Teď ale trochu vážněji. Je třeba říct, že i sebelepší rozhodčí udělá během utkání nejednu chybu. Stačí jen chvilka nepozornosti, špatné poziciční postavení a občas jen trochu smůly a chyba rozhodčího je rázem na světě. Za svou kariéru rozhodčího jsem udělal spoustu chyb. Pojmenuvat tu největší je v podstatě nemožné. Vždyť pro někoho může být ona chyba nicotná a někomu, většinou ze soupeřícího družstva, může ta stejná chyba připadat jako katastrofa. Podstatné je se z chyb poučit, najít příčinu jejich vzniku a pro příště se jim vyvarovat.

DOPISY OD ČTENÁŘŮ

O dostupnosti časopisu

Pražský fotbalový speciál se mi dostal do ruky úplnou náhodou a musím říci, že se mi jeho provedení docela líbí. Jednotlivé materiály i strany jsou nápadité, leccos se z nich dozvím i z historie, a zároveň se i poučím. Zejména materiál o přípravě se, myslím, může hodit mnoha trenérům na jakémkoliv úrovni.

Mám tady však jedno ALE. Zjistil jsem sice, že bude i nadále časopis vždy posílán v počtu 10 kusů na každý pražský klub, ale to mi

I SEBELEPŠÍ ROZHODČÍ DĚLÁ CHYBY

MIROSLAV HAVEL ODPOVÍDÁ ČTENÁŘŮM SPECIÁLU

Pokusil se vás někdy někdo před zápasem ovlivnit? (Stanislav Zajíček)

Tomuhle říkám otázka na tělo. Přiznávám ale, že ano a pravidelně. Neboť před začátkem každé části soutěže nás prostřednictvím semináře ovlivňuje přímo sama komise rozhodčích. :-) Ona sama nám doporučuje, jak máme k utkání přistupovat, abychom ho dovedli do zdárného konce.

Vnímáte pokřikující fanoušky? Rozhodí vás to? (Kateřina Štekllová)

Diváky zpravidla nevnímám, resp. už jsem se naučil nevnímat. Ono když se máte soustředit na utkání,

aby vaše rozhodování bylo co možná nejpřesnější, tak by vás nějaký „střejda za klandrem“ neměl svými výroky rozhodit. A většinou ani nemáte čas se s jeho výroky nějak zaobírat. Já osobně nejhůř vnímám negativní výroky obecnstva při vstupu na hřiště a odchodu z něj. Někdy opravdu slyším perly, které zde nejsou ani prezentovatelné. To si pak říkám, zda to ten člověk myslí vážně, nebo jen prostě následuje podivnou módu, naštěstí ne většiny obecnstva.

Říká se, že rozhodčí často kompenzují, když si uvědomí, že udělali chybu, nebo odpískali sporný verdikt. Je to pravda? (Tomáš Brož)

Ze svých zkušeností mohu říct, že rozhodčí častěji své sporné nebo chybné rozhodnutí vědomě nekompenzují. Má to čistě racionální důvod. Jakmile se rozhodnete nějaké své rozhodnutí kompenzovat, tak se zpravidla dostanete do spirály ne moc kvalitních rozhodnutí, která vedou k tomu, že se v utkání tzv. „ztratíte“ a napácháte více škody než užítku. (luk)

PŘÍŠTĚ VOJTĚCH SEVERÝN

Ptejte se na adrese: pf@s@fotbalpraha.cz!

Foto: archiv Miroslava Havla

zájem, může si Speciál vyzvednout v sídle Pražského fotbalového svazu (Praha 4, Pod Děkanou 82). O dalších variantách zviditelnění časopisu uvažujeme a sledujeme proto bedlivě všechny ohlasy, abychom měli jistotu, že bude o jeho další šíření skutečný zájem. Pakliže bude větší, než je současný náklad, samozřejmě se budeme zaobírat možnostmi zvýšit počet výtisků a rychle vymyslíme systém, jak Speciál dostat mezi další lidi a fanoušky pražského fotbalu.

Redakce

O výsledcích

Říkal jsem si, kdy vedení PFS konečně přijde s časopisem, který při volbách do výkonného výboru na začátku roku slibovalo. Sezona začala a výsledek je tady! Chybí mi zde ale výsledky a nějaké statistiky. Myslím si totiž, že to je přesně to, co fanoušky nejvíce zajímá.

Karel

V magazínu tohoto typu by výsledky nebyly aktuální. Více píše ing. Dušan Svoboda v editorialech na str. 1.

Redakce

MIX

O POSTUP Z ČFL JE ZÁJEM!

Je to ještě v čerstvé paměti: hned pět týmů ČFL dostalo postupně v letní pauze nabídku na dodatečný postup do II. ligy, přičemž byly mezi nimi i dva pražské. Jenomže ani čtvrtý Loko Vltavín, ani pátá Slavia B ji neakceptovaly. Loko Vltavín z ekonomických důvodů, zatímco Slavia B se před chystanou samostatnou soutěží juniorek nechtěla pouštět do nového dobrodružství. V novém ročníku by měla být situace jiná, zájem o účast v profesionálním fotbale už veřejně deklarovali oba „papíroví“ favorité na postup do II. ligy: Bohemians Praha a FC Písek. „*Naším jasným cílem je postup*,“ potvrdili sekretář střížkovské Bohemky Vladimír Rosenberger i trenér Jaromír Jindráček. Jak by také ne, vždyť zelenobílí hráli dva roky Gambrinus ligu. Písek byl mezi těmi, co odmítli, to už ale neplatí. „*Naše vedení už má v této věci jasno a máme velký zájem o postup do druhé ligy*,“ řekl Pražskému fotbalovému speciálu trenér jihočeského mužstva Karel Musil.

ŽLUTÉ KARTY V PŘEBORU? MINULOST...

Někdo to vítá, jiný zase lomí rukama. Před začátkem letošní sezony byly v Pražském přeboru zrušeny tresty za žluté karty, takže ať už hráč nasbírá čtyři, osm nebo deset karet, je to jedno. „*Tohle hlídání karet byl trest pro nás funkcionáře*,“ tvrdí manažer Čechie Uhřetěves Milan Chvojka. Takhle například přišel loni zbytečně o tři body Motorlet B, i když se k chybě sám přiznal. „*Bylo lepší, když se karty počítaly, alespoň si museli hráči dávat pozor a nefaulovali tolik*,“ zastává opačný názor kouč Aritmy Tomáš Kubr a řada dalších trenérů s ním souhlasí.

Co je tedy lepší?! Nelze jednoznačně odpovědět. Ve prospěch současného stavu možná hovoří fakt, že na rozdíl od vyšších soutěží nemají týmy v přeboru moc široké kádry. Dojde-li pak k vykartování několika hráčů současně a do toho ještě zasáhnou zranění, může být problém dát dohromady i základní jedenáctku k mistrovskému utkání.

ÚJEZD N. L. MĚNIL KOUČE JAKO PRVNÍ

Magický počet 33 mužstev z metropole působí v soutěžích od Gambrinus ligy až po Pražský přebor. Prvním z nich, kdo sáhl v letošní sezoně k trenérské změně, je FK Újezd nad Lesy. Tým z Prahy 21 dokázal bodovat jen v jednom z úvodních pěti zápasů nového ročníku přeboru, což vyhodilo z trenérského sedla Miroslava Kopeckého. „*Pan Kopecký u nás v Újezdě skončil. Hledáme náhradu, zatím mužstvo vede kouč B-týmu Štefan Krížo*,“ upřesnil místopředseda klubu Martin Mora. „*Společ-*

ně s trenérem Kopeckým se rozhodl odejít i jeho syn, který u nás působil jako brankář,“ dodal.

Než se však nový šéf lavičky týmu žlutozelených stihl adaptovat, utrpěl rychle za sebou dvě porážky. Dva dny po změně koučů Újezd prohrál 1:2 v duelu Teskahor Poháru Pražského fotbalového svazu na hřišti PSK Union, tedy soupeře z I. A třídy. O další čtyři dny později podlehl doma v mistráku 0:2 běčku Motorletu. Zachránit účast v přeboru nebude snadné.

MATUSZNY UKONČIL HRÁČSKOU KARIÉRU

Naposledy hrál Kamil Matuszny 15. srpna v divizním derby na Admiře, ale jen dvacet minut. Pak byl neznámější hráč a současně sekretář Slavoj Vyšehrad faulován jedním z domácích zadáků a se zraněním křížových vazů odstoupil. Od té doby se univerzál, jemuž bude 25. listopadu 36 let a v sestavě „šemíků“ nastoupil všude vyjma postu brankáře, na hřišti neukázal. „*Končím, už nebudu dál v hráčské kariéře pokračovat*,“ prozradil na sklonku září Matuszny. V I. lize odehrál za Bohemku a Liberec dohromady 53 zápasů a vstřelil pět branek.

„*Kamil nám vždy bude chybět. V týmu má autoritu, zdobí ho schopnost překvapivě přihrávky i výborného krytí a vedení míče. Náhradu za něj jen těžko seženeme. Přestože je to starší hráč, jeho zkušenosti a dovednosti přesahovaly úroveň divize. Určitě by nám pomohl, ale má už na straně jedné nějaký věk, zdravotní potíže a na straně druhé rodinu*,“ vyjádřil se i trenér Vyšehradu Jiří Formánek.

SLÁVISTKY POLOŽILY NA LOPATKY DVĚ LUCIE

Převaha Sparty nad Slavií je v poslední době zřejmá nejen v mužské, ale i v ženské kategorii. Poslední pražské derby mezi oběma největšími rivaly se hrálo v Satalicích a obhájkyně mistrovského titulu spartanky zde zdolaly své slávistické sokyně jasně 3:0. Do listiny se zapsaly pouze dvě Lucie v rudém dresu, dvakrát se trefila v úvodním poločase Ondrušová a po změně stran jednou Martínková.

„*Do sestavy se nám vrátila Petra Bertholdová, která kvůli zranění rok nehrála. V derby strávila na hřišti osmdesát minut a zvládla ho. Vystřídala ji další rekonvalescentka Lucie Heroldová. Mít tyto hráčky zpět v kádru je pro nás velká vzpruha*,“ pochvaloval si kromě výsledku derby trenér vítězů Dušan Žovinec. Aby toho nebylo dost, v lize juniorek mladé spartanky zdolaly své „sešívané“ vrstevnice 4:0. V kategorii starších žákyň ovládly derby i do třetice hráčky v rudých dresech, vyhrály nad Slavií 2:1.

Foto: Pavel Slavíček

SOUTĚŽ

FOTO MĚSÍCE

VOLNÁ

Autor: Jiří Navrátil

VÍTĚZ AKCE

Autor: Martin Veselý

VÍTĚZ EMOCE

Autor: Petr Březina

VÍTĚZ DETAIL

Autor: Michal Mařík

FOTOSOUTĚŽ S PFS

Je to zde! První autoři fotografií zapomněli na ostych a zaslali na PFS své úlovky. Že jde o zajímavé snímky, potvrdíte jistě sami. Odměnou jim jsou ceny od společnosti Nike. A co vy ostatní, zapojte se také do soutěže?

Hlavní výhra: MÍČ NIKE TOTAL 90 TRACER

Stvořen pro bezkonkurenční přesnost a ostrou viditelnost! Na vývoji míče T90 Tracer se podíleli nejlepší fotbalisté a kluby světa. Technicky byl propracován do nejmenších detailů. Výsledkem je míč, který znamená výhodu pro hráče na všech úrovních.

Hraji s ním již i kluby v předních světových soutěžích včetně anglické Premier League, italské Serie A a španělské La Ligy. Je to ten nejpřesnější míč světa, který pomáhá hráčům podávat vyrovnaný střelecký výkon. Výsledky testů ukazují, že míč Total 90 Tracer konstantně zasahuje terč o průměru 90 centimetrů, zatímco

nejlepší míč konkurence dolétává v rozptýlu přibližně 180 centimetrů. Z toho vyplývá, že stálost míče Total 90 Tracer je více než dvakrát větší než u konkurence.

Zbylí tři vítězové získávají hráčské rukavice od Nike.

Jak na to?

I v dalších číslech Pražského fotbalového speciálu budou otisknuty fotografie ze čtyř kategorií – akce, emoce, detail a volná. Každý zájemce o cenovou výhru si tedy vybere, co bude fotit, a pakliže se svým záměrem bude spokojen, zašle jej v dostatečné kvalitě a nutným označením na PFS (předmět: fotosoutěž, pfs@fotbalpraha.cz). Redakce z došlých fotografií vybere vždy jednu nejlepší v každé kategorii (z nich opět jednu jako celkově vítěznou v daném měsíci) a autory odmění. Jejich snímky budou následně otištěny.

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SPECIAL

TESKAHOR SPOL. S.R.O.

TESKAHOR, spol. s.r.o.
Nepravdělná 288/11
Praha 10 - Štěrboholy
102 00

Výstavba, rekonstrukce a údržba přírodních travnatých ploch, hřišť a zahrad

Údržbu a obnovu přírodních travnatých ploch provádíme hlavně strojem Rapid Turf 200, který vykonává několik činností současně: setí, ukládání hnojiva do země, provzdušňování a vertikální prořezávání. Tyto operace provádí s vysokou efektivitou a přesností bez toho, aby narušil trávnik nebo jakoukoliv aktivitu na něm. Hra na trávniku může začít ihned po skončení práce. Výsledkem ošetření je hustý, luxusní travní koberec, odolný těžkému opotřebení. V případě zájmu provádíme pískování hrací plochy speciálním pískovačem a hloubkovou aerifikaci strojem Verti - Drain. Dále vyčesávání trávníků a chemické postřiky proti plevelům a na ochranu trávniku proti plísni a jiným chorobám.

**Odborná údržba umělých trávníků.
Čištění, dekomprese a doplňování granulátu.
Sportovní stavby na klíč.**

Pískovač Easy Spread

Postřikovač

Verti top

Zajišťujeme pokládku travních kobereců a realizaci kompletních zavlažovacích systémů.

Rapid Turf 200

Verti - Rake

Verti - Drain

Finančně výhodná varianta rekonstrukce!!!!
Rekonstrukce fotbalových trávníků lze provést využitím materiálu ze stávajícího povrchu plochy hřiště.

Kontaktní osoba:

Karel Horčík

tel.: +420 602 269 911

email: horcik_karel@volny.cz

Více informací naleznete na www.teskahor.cz

DALŠÍ DŮVOD, PROČ BÝT HRDÝ NA SVŮJ KLUB

FOTBALOVÉ MÍČE NIKE S LOGEM VAŠEHO KLUBU

T90 Premier Team FIFA a T90 Club Team

- Vysoce odolný přímý potisk s tepelným vytvrzením
- Minimální počet objednaných míčů je 24 kusů (dále pak násobky 24)
- Dodací lhůta 60 dní

T90 CUSTOM PREMIER TEAM FIFA

1090 Kč

- Tvar: geometrická přesnost rovnoměrně rozkládá tlak pro přesnost a sílu střely nezávisle na bodu zásáhnutí míče
- Povrch: motiv hloubkového tisku zvyšuje viditelnost míče a rychlost hry
- Plášť: ručně šitý z odolného polyuretanu
- Duše: šestikomorová z latexu pro dokonalý odskok a zachování tlaku
- Záruka: 2 roky na pevnost švů a zachování tvaru a velikosti
- oficiální míč FIFA (známka FIFA Appoved)
- SC1795-103

T90 CUSTOM CLUB TEAM

690 Kč

- Tvar: technologie geo-Balanced pro přesnost dráhy letu
- Povrch: motiv hloubkového tisku zvyšuje viditelnost míče a rychlost hry
- Plášť: ručně šitý z hrubého odolného polyuretanu
- Duše: z butylu pro dokonalý odskok a zachování tlaku
- Záruka: 2 roky na pevnost švů a zachování tvaru a velikosti
- SC1793-105

Pro další informace a objednávky kontaktujte:

TEAMSTORE s.r.o., www.teamstore.cz, Jan Musel, 603 547 433, info@teamstore.cz

BIZSPORT s.r.o., www.bizsport.cz, Regina Zlámalová, 608 782 178, info@bizsport.cz

PRO TEAMSPORT s.r.o., www.proteamsport.cz, Jiří Maňák, 602 464 017, info@proteamsport.cz

FOOTBALLMANIA s.r.o., Mirza Moulaviová, 724 775 786, moulaviova@footballmania.cz